

РЕШЕНИЕ

№ 823

гр. София, 07.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 15.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **7531** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (А.) против решение № РР-04-42/30.06.2022г. на директора на Б. дирекция „Д. район“ (БДДР). Ответникът в писмено становище излага доводи за неоснователност на жалбата.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, и като взе предвид решение № 7948/18.07.2023г. по адм. д. № 3425/2023г. на Върховния административен съд, Трето отделение, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима като подадена от лице, което има правен интерес от оспорването, в законоустановения за това срок. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Производството пред административния орган е образувано по заявление вх. № РР-04-42/10.06.2022 г. на БДДР, за издаване на разрешително по чл. 46, ал. 1, т. 1, буква „б“ и чл. 52, ал. 1, т. 4 от Закона за водите (ЗВ), за ползване на повърхностен воден обект - дере, което се намира във водосборния басейн на р. Тученица, с цел изграждане на нови, реконструкция или модернизация на съществуващи системи и съоръжения за линейна инфраструктура, пресичаща водни обекти – акведукти, мостове, преносни мрежи и проводни - изграждане на нов стоманобетонен правоъгълен водосток 300/250 при км 143+850 от АМ „Х.“, участък 4 от км 139+340 (=137+911,52) до км 167+572 (=166+144,09). С оспореното решение е постановен отказ по така

направеното искане. Отказът е мотивиран с обстоятелствата, установени при проверка, за която е съставен констативен протокол (КП) № 1-ЦП-27/21.06.2022г., приложен в преписката, и представената преценка съгласно чл.62, ал.1 ЗВ, с изх. № РР-04-42(1)/30.06.2022г. на БДДР.

Посочва се в мотивите на оспорения акт, че извършената на 21.06.2022г. проверка установила, че съоръжението, за чието строителство /ползване на воден обект/ е подадено горепосоченото заявление, е изградено и строителните дейности във водния обект са приключили. В дерето е изграден нов стоманобетонен правоъгълен водосток с ширина, измерена в момента на проверката - 300 см и височина измерена в момента на проверката - 250 см. Изграденото съоръжение се намира в землището на [населено място], [община], област Л.. Заснети са географски координати с G. Garmin Oregon 600 както следва; вток: N 43°16'54.0" и E 24°43'05.6" (± 3 метра) и отток; N 43°16'55.4" и E 24°43'04.2" (± 3 метра). На вток и на отток са изградени стоманобетонни крилни стени, завършващи с бетонов праг. В момента на проверката в дере, находящо се в землището на [населено място], [община], област Л. и през новоизградения правоъгълен водосток не протичат водни обеми. На терен няма налична строителна механизация и не се извършват строителни дейности.

При справка в регистъра на БДДР на разрешителните по чл. 182, ал. 1, т.1, буква „а“ от ЗВ издателят на оспорения акт установил, че няма издадено разрешително по чл. 46, ал 1, т. 1, буква „б“ ЗВ за ползване на воден обект за изграждане на нови, реконструкция или модернизация на съществуващи системи и съоръжения за линейна инфраструктура, пресичаща водни обекти - акведуки, мостове, преносни мрежи и проводи, за процесното съоръжение. Видно от направената преценка по чл. 62, ал. 1 ЗВ, тя е отрицателна по т. 3 „Съответствие с изискванията за опазване на околната среда, регламентирани от международни договори и вътрешното законодателство“, а именно: Не е спазена разпоредбата на чл. 46, ал. 1, т. 1, буква „б“ от ЗВ и не е изпълнено условие т. 3 от решение по О. № 2-2/2015 г. на МОСВ, тъй като е налице вече изградено съоръжение - описаният водосток. По тези съображения и като взел предвид, че съгласно чл. 61, ал. 5 ЗВ, ако искането не съответства на изискванията на чл. 62, ал. 1 от ЗВ и са налице условията по чл. 68 от ЗВ, органът по чл. 52, ал 1 от ЗВ издава решение с мотивиран отказ за издаване на разрешително, директорът на БДДР постановил отказа, предмет на съдебен контрол в случая.

В производството пред съда не бяха събрани доказателства за съществуването на обстоятелства, годни да обосноват изводи, различни от формираните от административния орган. След указания, дадени с определение от 09.08.2023г., жалбоподателят не представи разрешение за строеж (РС) за обект „Стоманобетонен правоъгълен водосток с ширина от 300 см и височина 250 см, към който има стоманобетонни крилни стени, завършващи с бетонов праг“, описан в оспорения акт. В административната преписка е приложена проектна документация, фаза „Технически проект“, която съдържа част „Конструктивна“ и „Геодезия“ за процесния водосток, но не и РС за съоръжението. Поради това съдът в настоящия състав приема, че РС не е било издадено както преди, така и след подаване на заявлението по чл.60 ЗВ.

Съгласно указанията, дадени в решение № 7948/18.07.2023г. по адм. д. № 3425/2023г. на Върховния административен съд, Трето отделение, доколкото строежите в България са подчинени на режима, предвиден Закона за устройство на територията (ЗУТ), законният характер на изграденото в имота съоръжение се установява с РС,

издадено на инвеститора или собственика на имота. Това е страната в производството пред БДДР, който следва да установи законният характер на изграждането му, както и останалите изисквания за на закона за издаване на разрешителното по чл. 60 ЗВ. Както беше посочено по-горе, в случая РС за съоръжението не е издадено. Съгласно чл.60 ЗВ, за откриване на процедура за издаване на разрешително за ползване на воден обект кандидатите подават заявление по образец, одобрен от министъра на околната среда и водите, в което се посочват обстоятелствата, посочени в ал.1, с приложенията по ал.2. Предвид естеството на процесното искане – за ползване на повърхностен воден обект за изграждане на ново съоръжение, приложимо е изискването на чл.60, ал.4, т.1 ЗВ, съгласно която в този случай към заявлението се прилага и инвестиционен проект съгласно изискванията на ЗУТ. В случая е поискано издаване на разрешително за ползване на воден обект по чл. 46, ал. 1, т.1, б. „б“ от ЗВ – за изграждане на нови, реконструкция или модернизация на съществуващи системи и съоръжения за линейна инфраструктура, пресичаща водни обекти. По него административният орган дължи да извърши преценка по чл.62, ал.1 ЗВ, като съобрази: предвижданията на влезлите в сила планове за управление на речните басейни; съвместимостта с обществените интереси и придобити права, в това число нуждите на населението от района на водовземането; съответствието с изискванията за опазване на околната среда, регламентирани от международни договори и вътрешното законодателство; възможността за съвместно използване на съществуващите и предвижданите за изграждане съоръжения за исканото водовземане и/или ползване; наличните водни ресурси по количество и качество; съответствието на заявеното водно количество с целите на водовземането; наличието на други възможности за задоволяване на искането за водовземане и/или ползване; изпълнението на условията по чл. 156б - 156ж от закона. В случая тази преценка е извършена (изх. № РР-04-42(1)/30.06.2022г., л.22-27 в кориците на адм. д. № 620/2022г. на Административен съд Плевен) и съображенията на издателя на оспорения акт са подробно изложени в неговите мотиви. Основанията исканото разрешително да бъде отказано са изброени в чл.68 ЗВ и в случая е налице посоченото в т.4 от тази разпоредба - не са спазени изискванията, посочени в закона. Действително, със заявлението е представен инвестиционен проект, описващ съоръжението. Последното обаче не е могло да бъде изградено преди издаване на разрешително. Последното се издава именно за изграждане на съоръжението и е необходимо с оглед целта на закона, прогласена в чл.2, ал.1 от същия. Наред с това, както е посочено и в цитираната по-горе преценка по чл.62, ал.1 ЗВ от 30.06.2022г., не е изпълнено условие по т.3 от Решение по О. № 2-2/2015 (общодостъпно на адрес: https://www.moew.government.bg/static/media/ups/tiny/PD/Res._OVOS_2-2-2015.pdf): да се спазят изискванията, посочени в ЗВ във връзка с разрешителния режим за ползване на воден обект при изграждане на линейна инфраструктура, пресичаща водни обекти, за водовземане за технологични нужди и с други цели и за заустване на отпадъчни води. Изграждането на съоръжението преди издаване на разрешителното, освен че противоречи на целта на закона, лишава искането за това разрешително от предмет. По изложените съображения и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че решението е издадено от компетентен орган в установената форма; при това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и то е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода

на спора разноските остават за жалбоподателя така, както са направени и на основание чл.143, ал.3 АПК следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя в размер на 100 лева съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, издадена на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ. Сумата е дължима на БДДР, която е юридическо лице съгласно чл.2, ал.1 от Правилника за дейността, организацията на работа и състав на басейновите дирекции. Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Агенция „Пътна инфраструктура“ против решение № РР-04-42/30.06.2022г. на директора на Б. дирекция „Д. район“.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на Б. дирекция „Д. район“ сумата 100 (сто) лева – възнаграждение за юрисконсулт.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: